

Chronicon chronicorum ecclesiastico-politicum

ex huius superiorisque aetatis scriptoribus concinnatum ; qua non modo pontificum, archiepiscoporum, abbatum, &c., set et doctorum armis literisque illustrium, dies natalis ... egregiaque eorum ... facinora ... breviter delineantur ...

Gruterus, Janus

Francoforti, 1614

XXVI. Episcopi Frisingenses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64659)

res suorum libellos atque querimonias legit, decernit, decreta dicit aut præscribit amanuensis ipse nonnunquam: summaq; tranquillitate prouinciam suam sine exactionibus & oneribus gubernat.

SERIES EPI-
SCOPORVM FRISIN-
GENSIVM.

I.

Diuus Corbinianus præfuit Episcopatu à se erecto 20. annis.

II.

Erimbertus frater Corbiniani gessit Episcopatum 28. annis. Hic consecrauit monasterium Degerntee, fueruntque duo duo dioceses Bavarie suis limitibus à se inuicem distinctæ, & Pipinus pater Caroli Magni habitauit aliquot annis Fruxini in arce Thetmons & tandem anno 747. conlruxit ibi Ecclesiam in honorem sancti Stephani, quæ hanc usque diem appellatur Vveichensteffan.

III.

Joseph electus est ad Episcopatum anno 758. præfuitq; annis tribus.

IV.

Arbo. Egit iste Antistitem annis 23.

V.

Otto, electus anno 782. præfuit annis 30.

VI.

Hitto. Hic translationem sacrorum Bibliorum in ple-

risque locis corruptam pro omni virili correxit, & constituit in Ecclesia Vveichenstefan sex Canonicos, gubernavitq; Episcopatum annis 24.

VII.

Erchenbertus nepos prioris Hittonis ex fratre, administravit Episcopatum annis 18.

VIII.

Arnolphus electus est anno 854. ad Pontificatum. Ipse ampliauit Ecclesiam cathedralem, mortuusq; est anno 21. sui Pontificatus.

IX.

Vvalthon. Hic vixit in Pontificatu annis 22. postquam est Ecclesia Cathedralis suis temporibus graue incendiata, anno scilicet 883. at donatione Arnolphi Imperatoris omnia sunt refarcita, constitutumque tunc fuit, ut deinceps nullus eligeretur in Episcopum nisi esset Canonicus eiusdem Ecclesiae, quam legem nec Czar nec Rom. Pontifex infringere potest.

X.

Utto successor Vvalthonis vixit solum vno anno in Episcopatu.

XI.

Dracolphus electus Episcopus anno 898. qui nedum cathedrali verum & aliis Ecclesiis collegiatis noxius fuit, immensas faciens expensas, exactisq; in officio 28. annis submersus fuit in Danubio.

XII.

Vvolframus. Hic quantum potuit vno anno, quo precepsit Episcopatu, restaurauit, quae praedecessor suus dilapidauit.

XIII.

Lampertus factus est Episcopus anno 938. functus officio suo annis 31. Huius tempestate erumpentes Vngari & omnia deuastantes in Austria atque Bauaria, Ecclesiam

celias S. Stephani & Viti combusserunt : Ecclesiam verò
Cathedralem propter nebulam omnia obducentem in
nullo violare potuerunt.

XIV.

Abraham factus Episcopus, 37. annis cum magno
commodo Ecclesie suae praefuit.

XV.

Engilbertus Comes Mospurgenfis, 34. annis Ponti-
ficatus praefuit atque ex patrimonio suo non parum eun-
dem ditavit. Quin & Collegium Canonorum in Vvei-
chenstefan commutavit in monasterium ordinis S. Be-
nedicti.

XVI.

Nicetus functus est officio Episcopali annis 14. & Ca-
nonicos à Vveichenstefan semotos confirmavit in Ec-
clesia S. Viti. Fuit homo sapiens, obiitq; subita morte Ra-
vennae.

XVII.

Ellenhardus electus est anno Christi 1053. in Episco-
pum, fundavitque Collegium Canonorum apud S. An-
drea in monte Frisingensi haud procul à Cathedrali Ec-
clesia. Interfuit iste Synodo Vvormaciae ab Hentico
IV. contra Hilprandum Romanum Pontificem cele-
brata anno 1076. & exactis 25. annis sui Pontificatus
mortuus est.

XVIII.

Meginvardus electus est anno Domini 1078. multa-
que passus à Vvelfone, qui Brunonem Augustanum bel-
lo fatigabat. Redactis verò rebus in tranquillitatem
profectus est in Bohemiam, ut infideles ad Christi con-
verteret fidem, mortuusque est Praga & sepultus, quum
Ecclesiae Frisingensi praefisset annis 21.

XIX.

Henricus ab Eberstein episcopali munere functus est 39. annis. Sub eo Velffo vastavit ciuitatem Frisingensem: quin & ipse non parum incommodauit Episcopatum quod Henrico IV. adhereret contra Rom. Pontificem, quare omnia sua bona quae habuit in Ebersteino Griels legauit Episcopatu.

XX.

Otto filius diui Leopoldi Marchionis Austriae factus est Episcopus anno 1138. vir doctus, & qui antea fuit Cancellarius Imperatoris Conradi tertii. Hic inter Historicos ob editam Chronicam celebris habetur. Vixit Episcopatu 20. annis, habuitq; fratrem Conradum Archiepiscopum Saltzburgensem & Episcopum Parauensem. Hic Otto ante obitum suum relicto lituo monachus Morimundensis est factus.

XXI.

Albertus functus est officio pastoralis 24. annis. Fuit suo tempore Ecclesia Frisingensis ornata doctis Canonicis excelebatq; reliquas Germaniae Cathedrales Ecclesias in diuitiis & preciosis iocalibus, sed orto incendio, vix quasi momento omnia amisit bona. Et quum Albertus Episcopus Ecclesiam suam reaedificare conaretur, inuenit in fundamentis corpora sanctorum Martyrum Alexandri & Iustini.

XXII.

Otto III. vir pius & Canonicus Magdenburgensis, factus Episcopus Frisingen. praefuit illi Ecclesiae annis 34. Ipse fabricam Ecclesiae rursus instaurauit, multaq; bona in eam contulit.

XXIII.

Geroldus electus in Episcopum anno 1220. iuxta eorum rem Epitaphii sui, praefuit Ecclesiae Frisingensi vndecim annis, sed sine laude.

XXIV.

Conradus Toltzner non parum profuit Episcopatu
Frisingensi, quin & ex patrimonio suo quatuor instituit
Canonicos in Sacello sancti Pauli. Fuit autem vnà cum
Rudigero Episcopo Patauensi captus à Friderico Duce
Austriae, & Viennae diu in captiuitate detentus. Vixit in
Pontificatu annis 27.

XXV.

Conradus II. Vvildgrasensis praefuit 20. annis Cate-
drae episcopali.

XXVI.

Fridericus Montalbanus factus est anno 1278. ex Prae-
posito Episcopus, mortuus anno octauo post electio-
nem.

XXVII.

Emicho Comes à Mösburg & vir sanctus electus in E-
piscopum, viginti nouem annis Praesulem egit, mortuus
Viennae anno Domini 1315.

XXVIII.

Conradus III. Monacensis Doctor Canonum factus
Episcopus, instituit Ecclesiam Iohannis Baptistae & sex
Canonicos vnà cum Praeposito in ea. Anno septimo suae
administrationis veneno est sublatus.

XXIX.

Gotfridus Decanus Ecclesiae Frisingensis factus Episco-
pus, tribus annis Pontificatum gessit. Ipse instituit Sacel-
lum S. Trinitatis & aliud Sacellum S. Catharinae.

XXX.

Johannes Doctor Canonum & Canonicus Bamber-
gensis atq; Brixensis, postulatus Episcopus Frisingensis,
quinq; dumtaxat septimanis officio functus est.

XXXI.

Conradus IV. à Clingenberg electus ad Episcopatum,

magna illi contulit dona, præsertim infulam preciosam & argenteam Crucem. Vngari & Bohemi suo tempore profecti contra Imperatorem Ludouicum IV. miserè perderunt Bauariam & dioccesim Frisingensem.

XXXII.

Johannes secundus Medicus doctus, obtinuit Romæ Episcopatum anno 1337. absensq; 12. annis possedit.

XXXIII.

Albertus Comes Hohenbergensis, Doctor Decretorum, translatus est per Clementem VII. ad Frisingam, septemque annis Episcopum egit. Ipse in propria perleua fuit in expeditione cum Alberto Duce Austria contra ciuitatem Tigurensem.

XXXIV.

Paulus electus fuit anno 1359. Hic multa quæ erant Episcopatus vendidit & impignorauit, rursusq; redemptus, mortuus 19. anno sui Pontificatus.

XXXV.

Leopoldus difficulter propter schisma Rom. Pontificum confirmari meruit, triennioq; exacto Lactis ex ponte in subiectum fluum cadens submersus est.

XXXVI.

Bertholdus Vvechingensis, i. Viennen. scholæ creatus Magister, electus fuit anno 1381. in Episcopum Frisingensem. Huius temporibus iudex ciuitatis Frisingensis volens Ludouico Duci Bauaria prodere ciuitatem, Ludouicoq; iam expeditionem mouente contra ciuitatem, iudex in scelere suo adeo attonitus est & obrigit, ut pedem mouere de loco posset. Vnde deprehensus & crimen confessus in foro ciuitatis capitis amissione peremptus. Iste Episcopus egit bonum patrem familiæ, instaurauit omnia contra quæ habet diocesis in Austria, Carinthia, Stiria & Carnia. Auxit quoque Canonicis præbendarum prouentus. Et mortuus anno administrationis suæ 30. in Austria, reliquit mitram pontificalem preciosam, quam viuens affabre fieri procurauit.

qui & heredes eius illam surripientes, Abbati Melacensi vendiderunt pro 4200. Ducatis Vngaricis.

XXXVII.

Degenhardus à Vveix Præpositus Mosburgen. fuit electus anno Domini 1410. in Præsulem Frisingens. Cumque Conradum Episcopum Gurcensem æmulum patere-
at, qui & ipse pro Episcopatu Frising. laborabat, anno 3. virginis Lactis fuit miserè interfectus, atque post 20. annos tam primum innotuit latrocinium ipsum. Siquidem antea infamauerant latrones Episcopum, quod sibi manus intulisset.

XXXVIII.

Hermannus Comes quidam electus in Episcopum, reus grauius 9. anno obiit.

XXXIX.

Johannes III. Grienvvalder dictus, factus est Episcopus anno 1422. Fuit autem Doctor Decretorum & Theologus, restititque Johanni Hus in Concilio Constantensi. At paulò post Nicodemus de Scala consentiente Martino quinto se ingerens Episcopatu, excluso Johanne viginti annis potenter illum retinuit. Eoq; mortuo, Grienvvalderus rursus obtinuit Episcopatum, præfuitq; decem annis.

XL.

Johannes IV. Tulbec dictus, primum præpositus ad S. Viti & plebanus Monacensis, factus est anno Christi 1455. Episcopus, administransq; Episcopatum 20. annis, resignauit illum Cancellario suo Sixto Tanbergenfi.

XLI.

Sixtus Tanbergenfis factus est Episcopus anno Domini 1473. instituitque 12. Chorales, torpori Sacerdotum consulens. Natum est etiam graue dissidium inter ipsum & Ducem Bauriæ Albertum, parumq; abfuit, quin Dux in grauem Imp. incideret indignationem. Tandem anno Christi 1495. mortuus est Episcopus in Comitibus Vvoztmaciensibus, id quod ei prædixerat fatuus eius.

Rupertus Palatinus Rheni electus est Episcopus post mortem Sixti, sed quia nimis iuuenis adhuc erat, dispensatione papali Episcopatus Philippo fratri eius seniori anno 1499. est collatus. Rupertus autem accepit uxorem filiam Georgii ducis Ducis Bauariae. Praefuitq; Philippus Episcopatus usq; ad annum Christi 1540. Factus est quoque idem anno 1517. Episcopus Naumburgensis in Misnia.

XLIII.

Henricus Comes Palatinus, administrator diocesis Vormaciensis, & Praepositus Elvvangensis, post Philippi fratris mortem factus est Episcopus Frisingensis, quibus hoc tempore quando haec scribo Episcopatus praesidet.

E P I S C O P I VVARMIIENSES EX BO- RVSSIA SCHVTZENIL.

I.

Anshelmus Frater Ordinis Teutonici, factus postea Franciscanus monachus, & à Papa Innocentio IV. ad Infideles Christo lucrandos in Borussia missus, vbi & Episcopus electus est, anno 1243. Sedem habuit Braunsbergæ; inde factum est, vt Episcopi Braunsbergenses decerentur. Fundavit ibi templum S. Andreae anno 1260. ibiq; sedecim Canonicos & quatuor Prælaturas instituit. Sed vrbe ab Infidelibus vastatâ & direptâ, Elbingam contulit, vbi grandævus decessit, in arcis templo sepultus.

II.